

آسمان و زمین جدید

¹ و دیدم آسمانی جدید و زمینی جدید، چون که آسمان اول و زمین اول درگذشت و دریا دیگر نمی‌باشد. ² و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. ³ و آوازی بلند از آسمان شنیدم که می‌گفت: اینک، خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود. ⁴ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت. ⁵ و آن تخت نشین گفت: الحال همه چیز را نو می‌سازم. و گفت: بنویس، زیرا که این کلام امین و راست است. ⁶ باز مرا گفت: تمام شد! من الف و یا و ابتدا و انتها هستم. من به هر که تشنه باشد، از چشمه آب حیات، مفت خواهم داد. ⁷ و هر که غالب آید، وارث همه چیز خواهد شد، و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود. ⁸ لکن ترسندگان و بی‌ایمانان و خیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و بت‌پرستان و جمیع دروغ‌گویان، نصیب ایشان در دریاچه افروخته شده به آتش و کبریت خواهد بود. این است موت ثانی.

اورشلیم جدید از آسمان

⁹ و یکی از آن هفت فرشته که هفت پیاله پر از هفت بلای آخرین را دارند، آمد و مرا مخاطب ساخته، گفت: بیا تا عروس منکوحه بَرّه را به تو نشان دهم. ¹⁰ آنگاه مرا در روح، به کوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس اورشلیم را به من نمود که از آسمان از جانب خدا نازل می‌شود، ¹¹ و جلال خدا را دارد و نورش مانند جواهر گرانبها، چون یشم بلورین. ¹² و دیواری بزرگ و بلند دارد و دوازده دروازه دارد و بر سر دروازه‌ها دوازده فرشته و اسمها بر ایشان مرقوم است که نامهای دوازده سبط بنی‌اسرائیل باشد. ¹³ از مشرق سه دروازه و از شمال سه دروازه و از جنوب سه دروازه و از مغرب سه دروازه. ¹⁴ و دیوار شهر دوازده اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دوازده رسول بَرّه است. ¹⁵ و آن کس که با من تکلم می‌کرد، نی طلا داشت تا شهر و دروازه‌هایش و دیوارش را ببیناید. ¹⁶ و شهر مربع است که طول و عرضش مساوی است و شهر را به

اورشلیم جدید نازله من عند الله

¹ ثُمَّ رَأَيْتُ سَمَاءً جَدِيدَةً وَأَرْضًا جَدِيدَةً لَّانَ السَّمَاءِ الْأُولَى وَالْأَرْضِ الْأُولَى مَضَتَا وَالتَّيْحُرُ لَا يُوجَدُ فِي مَا بَعْدُ. ² وَأَنَا، يُوحَنَّا، رَأَيْتُ الْمَدِينَةَ الْمُقَدَّسَةَ، أَوْرُشَلِيمَ الْجَدِيدَةَ، نَازِلَةً مِنَ السَّمَاءِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُهْبَأَةً كَعُرُوسٍ مُزَيَّنَةٍ لِرَجُلِهَا. ³ وَسَمِعْتُ صَوْتًا عَظِيمًا مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا: هُوَذَا مَسْكُنُ اللَّهِ مَعَ النَّاسِ، وَهُوَ سَيَسْكُنُ مَعَهُمْ وَهُمْ يَكُونُونَ لَهُ شَعْبًا وَاللَّهُ تَفْسُهُ يَكُونُ مَعَهُمْ إِلَهًا لَهُمْ. ⁴ وَسَيَمَسُخُ اللَّهُ كُلَّ دَمْعَةٍ مِنْ عُيُونِهِمْ، وَالْمَوْتُ لَا يَكُونُ فِي مَا بَعْدُ، وَلَا يَكُونُ حُزْنٌ وَلَا صُرَاخٌ وَلَا وَجَعٌ فِي مَا بَعْدُ، لَآنَ الْأُمُورِ الْأُولَى قَدْ مَضَتْ. ⁵ وَقَالَ الْجَالِسُ عَلَى الْعَرْشِ: هَا أَنَا أَصْنَعُ كُلَّ شَيْءٍ جَدِيدًا. وَقَالَ لِي: اكْتُبْ، فَإِنَّ هَذِهِ الْأَقْوَالَ صَادِقَةٌ وَأَمِيَّةٌ. ⁶ ثُمَّ قَالَ لِي: قَدْ تَمَّ، أَنَا هُوَ الْأَلِفُ وَالْيَاءُ، الْبِدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ، أَنَا أُعْطِيَ الْعُطْشَانَ مِنْ يَنْبُوعِ مَاءِ الْحَيَاةِ مَجَّانًا. ⁷ مَنْ يَغْلِبْ يَرِثْ كُلَّ شَيْءٍ وَأَكُونُ لَهُ إِلَهًا وَهُوَ يَكُونُ لِي ابْنًا. ⁸ وَأَمَّا الْخَائِفُونَ وَغَيْرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّجْسُونَ وَالْقَاتِلُونَ وَالزَّانُونَ وَالسَّخَرَةُ وَغَبْدَةُ الْاَوْتَانِ وَجَمِيعُ الْكَذِبَةِ فَتَصْبِيهِمْ فِي الْبَحِيرَةِ الْمُتَفِدَّةِ بِتَارٍ وَكَبْرِيتٍ، الَّذِي هُوَ الْمَوْتُ الثَّانِي.

⁹ ثُمَّ جَاءَ إِلَيَّ وَاجِدٌ مِنَ السَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةِ، الَّذِينَ مَعَهُمُ السَّبْعَةُ الْجَامَاتُ الْمَمْلُوءَةُ مِنَ السَّبْعِ الصَّرَاتِ الْآخِرَةِ، وَتَكَلَّمَ مَعِيَ قَائِلًا: هَلُمَّ، فَأَرِيكَ الْعُرُوسَ امْرَأَةَ الْخُرُوفِ. ¹⁰ وَذَهَبَ بِي بِالرُّوحِ إِلَى جَبَلٍ عَظِيمٍ عَالٍ وَأَرَانِي الْمَدِينَةَ الْعَظِيمَةَ، أَوْرُشَلِيمَ الْمُقَدَّسَةَ، نَازِلَةً مِنَ السَّمَاءِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، لَهَا مَجْدٌ لِلَّهِ وَلَمَعَانُهَا شَبُهَ أَكْرَمِ حَجَرٍ، كَحَجَرِ يَسَبِّ بِلُورِيٍّ. ¹² وَكَانَ لَهَا سُورٌ عَظِيمٌ وَعَالٍ، وَكَانَ لَهَا اثْنَا عَشَرَ بَابًا وَعَلَى الْأَبْوَابِ اثْنَا عَشَرَ مَلَكَ، وَأَسْمَاءُ مَكْتُوبَةٌ هِيَ أَسْمَاءُ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْاِثْنِي عَشَرَ. ¹³ مِنَ الشَّرْقِ ثَلَاثَةُ أَبْوَابٍ وَمِنْ الشَّمَالِ ثَلَاثَةُ أَبْوَابٍ وَمِنْ الْجَنُوبِ ثَلَاثَةُ أَبْوَابٍ وَمِنْ الْعَرْبِ ثَلَاثَةُ أَبْوَابٍ. ¹⁴ وَسُورُ الْمَدِينَةِ كَانَ لَهُ اثْنَا عَشَرَ أَسَاسًا وَعَلَيْهَا أَسْمَاءُ رُسُلِ الْخُرُوفِ الْاِثْنِي عَشَرَ. ¹⁵ وَالَّذِي كَانَ يَتَكَلَّمُ مَعِيَ كَانَ مَعَهُ قَصَبَةٌ مِنْ ذَهَبٍ لِكَيْ يَقْيَسَ الْمَدِينَةَ وَأَبْوَابَهَا وَسُورَهَا. ¹⁶ وَالْمَدِينَةُ كَانَتْ مَوْضُوعَةً مُرَبَّعَةً طُولُهَا يَقْدَرُ الْعَرْضُ، فَقَاسَ الْمَدِينَةَ بِالْقَصَبَةِ مَسَافَةً اِثْنِي عَشَرَ أَلْفَ عُلُوٍّ، الطُّولُ وَالْعَرْضُ وَالِاِزْتِفَاعُ مُتَسَاوِيَةٌ. ¹⁷ وَقَاسَ سُورَهَا: مِئَةً وَأَرْبَعًا وَأَرْبَعِينَ ذِرَاعًا، ذِرَاعُ إِنْسَانٍ أَيْ الْمَلَكَ. ¹⁸ وَكَانَ يَتَاءُ سُورَهَا مِنْ يَسَبِّ

وَالْمَدِينَةُ ذَهَبٌ تَقِيٌّ شِبْهُ رُجَاجٍ تَقِيٍّ.¹⁹ وَأَسَاسَاتُ سُورِ
الْمَدِينَةِ مُرْتَبَتُهُ يَكُلُّ حَجَرٌ كَرِيمٌ: الْأَسَاسُ الْأَوَّلُ يَنْسُبُ،
الثَّانِي يَأْفُوتُ أَرْزَقُ، الثَّالِثُ عَقِيقُ أَيْضُ، الرَّابِعُ زُمُرْدُ
دُبَايُّ،²⁰ الْخَامِسُ جَزَعُ عَقِيقِي، السَّادِسُ عَقِيقُ أَحْمَرُ،
السَّابِعُ زَبَرْجَدُ، الثَّامِنُ زُمُرْدُ سِلْقِي، التَّاسِعُ يَأْفُوتُ
أَصْفَرُ، الْعَاشِرُ عَقِيقُ أَحْضَرُ، الْحَادِي عَشَرَ أَسْمَانْجُونِي،
الثَّانِي عَشَرَ جَمَشْتُ.²¹ وَالْإِثْنَا عَشَرَ بَاباً اثْنَا عَشَرَ
لَوْلُؤَةً، كُلُّ وَاحِدٍ مِنَ الْأَبْوَابِ كَانَ مِنْ لَوْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ،
وَسُورُ الْمَدِينَةِ ذَهَبٌ تَقِيٌّ كَرُجَاجٍ شَقَافٍ.²² وَلَمْ أَرْ فِيهَا
هَيْكَلًا لِأَنَّ الرَّبَّ اللَّهَ الْقَادِرَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ هُوَ وَالْخُرُوفُ
هَيْكَلُهَا.²³ وَالْمَدِينَةُ لَا تَحْتَاجُ إِلَى الشَّمْسِ وَلَا إِلَى الْقَمَرِ
لِيُضِيئَا فِيهَا لِأَنَّ مَجْدَ اللَّهِ قَدْ أَتَاهَا وَالْخُرُوفُ
سِرَاجُهَا.²⁴ وَتَمْشِي شُعُوبُ الْمُخَلَّصِينَ يُنَوِّرُهَا وَمُلُوكُ
الْأَرْضِ يَجِيئُونَ بِمَجْدِهِمْ وَكَرَامَتِهِمْ إِلَيْهَا.²⁵ وَأَبْوَابُهَا لَنْ
تُغْلَقَ نَهَاراً لِأَنَّ لَيْلاً لَا يَكُونُ هُنَاكَ،²⁶ وَجِيئُونَ بِمَجْدِ الْأَمَمِ
وَكَرَامَتِهِمْ إِلَيْهَا.²⁷ وَلَنْ يَدْخُلَهَا شَيْءٌ ذَنِسٌ وَلَا مَا يَصْنَعُ
رَجِساً وَكَذِباً إِلَّا الْمَكْتُوبِينَ فِي سِفْرِ حَيَاةِ الْخُرُوفِ.

آن نی پیموده، دوازده هزار تیر پرتاب یافت و طول و
عرض و بلندیش برابر است.¹⁷ و دیوارش را صد و چهل
و چهار ذراع پیمود، موافق ذراع انسان، یعنی
فرشته.¹⁸ و بنای دیوار آن از یشم بود و شهر از زر
خالص چون شیشه مصفی بود.¹⁹ و بنیاد دیوار شهر به
هر نوع جواهر گرانبها مزین بود که بنیاد اول، یشمو
دوم، یاقوت کبود و سوم، عقیق سفید و چهارم،
زمرد و پنجم، جزع عقیقی و ششم، عقیق و هفتم،
زبرجد و هشتم، زمرد سلقی و نهم، طویاز و دهم،
عقیق آخضر و یازدهم، آسمانجونی و دوازدهم، یاقوت
بود.²¹ و دوازده دروازه، دوازده مروارید بود، هر دروازه
از یک مروارید و شارع عام شهر، از زر خالص چون
شیشه شفاف.²² و در آن هیچ قدس ندیدم زیرا خداوند
خدای قادر مطلق و برّه قدس آن است.²³ و شهر
احتیاج ندارد که آفتاب یا ماه آن را روشنایی دهد زیرا
که جلال خدا آن را منور می سازد و چراغش برّه
است.²⁴ و امّت‌ها در نورش سالک خواهند بود و
پادشاهان جهان، جلال و اکرام خود را به آن خواهند
درآورد.²⁵ و دروازه‌هایش در روز بسته نخواهد بود زیرا
که شب در آنجا نخواهد بود.²⁶ و جلال و عزّت امّت‌ها را
به آن داخل خواهند ساخت.²⁷ و چیزی ناپاک یا کسی که
مرتکب عمل زشت یا دروغ شود، هرگز داخل آن
نخواهد شد، مگر آنانی که در دفتر حیات برّه مکتوبند.